

samarbejde med de østeuropæiske lande og Østersøregionen. Det er kolossalt vigtigt, at vi holder fast i Vestnorden og i den udvikling, der foregår dér. I øvrigt ser jeg for mig, at vi, hvis vi er lidt behændige, faktisk kan knytte dem tættere til EU-samarbejdet i de kommende år.

Men jeg vil godt vende tilbage til spørgsmålet om Østersøen, hvor jeg synes, som jeg allerede har nævnt, at den danske regering faktisk har forsømt nogle muligheder.

Vi har muligheden for at etablere et energisamarbejde, The Baltic Ring, som efterhånden er ved at være en realitet, som kan bruges til at udfase Ignalinaværketovre i Litauen, som jo er meget farligt, i stil med Tjernobylværket.

Vi har muligheden for et miljømæssigt samarbejde. Vi har rent faktisk opfordret regeringen til at gennemføre et forsøgsprojekt i Østersøregionen, joint implementation, handel med miljøkvoter osv.

Vi står nu over for at få en ny samarbejdspartner i EU, nemlig Polen. Polen er et land, der er dobbelt så stort som de nordiske lande tilsammen. Væksten er den største i hele Østeuropa. Men vi er meget uforberedt på samarbejde med Polen. Ikke bare har vi nedlagt trafiklinjer – jeg tænker eksempelvis på den direkte jernbaneforbindelse fra København over Gedser til Berlin, det var selvfølgelig meget betænksomt, få år før Berlin blev hovedstad – men også på andre områder er vi uforberedt, når det drejer sig om Polen. Hvem kan f.eks. tale polsk?

Da muren faldt, havde vi tre danske virksomheder engageret i Polen. Nu har vi vel omkring 300. Dengang havde vi næsten ingen samhandel med Polen. I dag ligger Polen blandt vores 10 vigtigste samhandelspartnere. Når Polen om 3-4 år bliver medlem af EU, vil de være blandt vores 4 eller 5 vigtigste samhandelspartnere. På det tidspunkt var det jo rart, om der var nogle unge mennesker i Danmark, der havde lært sproget, men det er der altså ikke. Der er ikke noget tilbud fra Undervisningsministeriet eller på noget gymnasium om en valgmulighed for at lære polsk. Bare for at nævne dét som eksempel. Der kunne være mange andre eksempler, som viser, at vi i virkeligheden er uforberedt.

Jeg var sammen med den svenske samarbejdsminister for nylig. Han sagde: Ja, vi har lige inviteret 285 polske studenter til Sverige, for at de kan få deres uddannelse i Sverige. Hvorfor har man gjort det i Sverige? Ja, det er da selvfølgelig, fordi man ser muligheden for et

samarbejde over Østersøen. Og sådan synes jeg også den danske regering burde have gjort. Vi burde have tænkt meget mere på mulighederne for samarbejde med de nye lande, for ellers ender det med, at svenskerne og finnerne løber med det hele.

Jeg vil gerne afslutningsvis sige tak til ministeren, ikke bare for redegørelsen, men også for samarbejdet. Den danske delegation har nydt og nyder fortsat at have en minister, der brænder for en sag, vi er fælles om.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Det var hr. Svend Erik Hovmands bemærkning om genåbning af ruten Gedser-Berlin, der kaldte mig herop.

Det er jo sådan, at hr. Svend Erik Hovmand og andre her i Folketinget har lavet et alternativt flertal, der faktisk går ind for, at man genopretter den rute. Det skal bare være en appel til hr. Svend Erik Hovmand om så også i rammeaftaleforhandlingerne at finde pengene til genåbningen af ruten.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Det er jo slet ikke dér, problemet ligger. Vi kan sagtens få den rute op at stå. Vi behøver ikke at starte i mercedesklassen, men vi kan sagtens få den etableret, og der er også stor interesse for det.

Jeg havde lejlighed til i forbindelse med åbningen af ambassaden i Berlin at have et møde med overborgmesteren i Berlin om det spørgsmål. Han kunne vise mig nogle tal, som viser, at behovet for denne her rute er stigende, og der er et klart ønske hos bystyret i Berlin om at få den åbnet. Der er et klart ønske hos den københavnske overborgmester om at få den åbnet. Der er i det hele taget, også i den brede befolkning, stor interesse for at få genåbnet den her rute.

Det eneste sted, vi har et problem, og det siger jeg til den radikale ordfører, er i regeringen, og derfor er den største opgave faktisk den, som fru Vibeke Peschardt kan bidrage med at løse, nemlig at overbevise trafikministeren om denne sag.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Vel vidende, at det her ikke er en trafikdebat, vil jeg bare sige til hr. Svend Erik Hovmand: